

بررسی اثر مقدار و زمان مصرف کود نیتروژن و پتاسیم بر عملکرد، اجزاء عملکرد، درصد و سرعت جوانه‌زنی بذر پیاز رقم تگزاس ارلی گرانو ۵۰۲

• رضا امین پور، • مجتبی یحیی آبادی و • احمد جعفری
اعضاء هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان
تاریخ دریافت: تیرماه ۱۳۸۴ تاریخ پذیرش: خرداد ماه ۱۳۸۵
e-mail: rezaamin1345@yahoo.com

چکیده

از آنجا که نیتروژن و پتاسیم اثرات مهمی بر فیزیولوژی رشد گیاه پیاز در سال تولید بذر دارند، مدیریت مصرف این عناصر در مزرعه تولید بذر، اهمیت ویژه‌ای دارد. به منظور تعیین مناسب‌ترین مقدار و زمان مصرف کودهای نیتروژن و پتاس جهت تولید بذر پیاز، آزمایشی طی دو سال زراعی ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۲ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی کبوترآباد اصفهان به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در ۴ تکرار اجرا گردید. عامل اول شامل سه سطح کود نیتروژن و پتاسیم بود که عبارت بودند از: a1 نیتروژن و پتاسیم توصیه شده براساس آزمون خاک، a2-۳۵ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده و a3-۳۵ درصد کمتر از مقدار توصیه شده. عامل دوم شامل شش سطح زمان مصرف کودهای نیتروژن و پتاس بود که عبارت بودند از: b1 مصرف کود نیتروژن، نیمه هنگام کشت در پائیز و نیمه هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده و مصرف کود پتاس در هنگام کشت، b2 مصرف کود نیتروژن و کود پتاس، نیمه هنگام کشت در پائیز و نیمه هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده، b3 مصرف کود نیتروژن، هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده، در مرحله گرده‌افشانی و در مرحله دانه‌بندی و مصرف کود پتاس در هنگام کشت، b4 مصرف کود نیتروژن، هنگام کشت، هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده، اواسط رشد ساقه گل دهنده و در مرحله دانه‌بندی و مصرف کود پتاس، نیمه هنگام کشت و نیمه هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده، b5 مصرف کود نیتروژن، هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده و در مرحله دانه‌بندی و مصرف کود پتاس هنگام کشت و b6 مصرف کود نیتروژن، هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده و در مرحله دانه‌بندی و مصرف کود پتاس، نیمه هنگام کشت و نیمه هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده. نتایج نشان داد که در بین تیمارهای مقدار کود، تیمار a1 به طور معنی‌داری، بیشترین عملکرد دانه (۱۰۱۸/۳ کیلوگرم در هکتار) و تعداد چتر در واحد سطح را تولید کرد. در تیمار a3 تعداد کپسول در چتر و تعداد دانه در کپسول به طور معنی‌داری کمتر از تیمارهای a1 و a2 بود. مقایسه میانگین‌های عملکرد و اجزاء عملکرد دانه بین سطوح زمان مصرف کود، افزایش معنی‌دار عملکرد دانه (۱۱۲۰ کیلوگرم در هکتار) تعداد چتر در واحد سطح و تعداد کپسول در چتر را در تیمار b4 نسبت به سایر تیمارهای زمان مصرف کود نشان داد. بررسی درصد و سرعت جوانه‌زنی بذرهای حاصله، تنها کاهش درصد جوانه‌زنی را در تیمار b2 نسبت به سایر تیمارهای زمان مصرف کود نشان داد و بین سایر تیمارهای زمان مصرف کود و نیز بین سطوح مقدار کود تفاوت معنی‌داری وجود نداشت.

کلمات کلیدی: پیاز، عملکرد بذر، اجزای عملکرد، نیتروژن، پتاسیم، درصد و سرعت جوانه‌زنی

Pajouhesh & Sazandegi No:74 pp: 185-192

Effect of time and rate of nitrogen and potassium application on seed yield, yield component and seed germination percent and rate of onion (*Allium cepa* L.cv.Texas Early Grano 502)

By: R. Aminpour, M. Yahyaabadi and A. Gafari, Isfahan Agricultural and Natural Resources Research Center

In order to study the effects of rate and time of N and K fertilizers application on seed yield of onion (*Allium cepa* L. CV. Texas Early Grano 502), a factorial experiment based on RCBD with 4 replications was conducted at Kabootar Abad Research Station of Isfahan during two years (2000-2002 growing seasons). The first factor was three rates of N and K including: a₁-N and K recommended (on the base of soil test), a₂-35% more than recommended, a₃-35% less than recommended and the second factor was six split application types of N and K on the base of plant growth stages, thus: b₁- N applied, ½ at the planting time and ½ at the beginning of bolting and K applied at the planting time, b₂- N and K applied, ½ at the planting time and ½ at the beginning of bolting, b₃- N applied, ⅓ at the beginning of bolting, at the pollination and at the grain filling and K applied at the planting time, b₄- N applied, ¼ at the planting time, ¼ at the beginning of bolting, ¼ at the middle of bolting and ¼ at the grain filling and K applied, ½ at the planting time and ½ at the beginning of bolting, b₅- N applied, ⅓ at the beginning of bolting and at the grain filling and K applied at the planting time and b₆- N applied, at the beginning of bolting and at the grain filling and K applied, ½ at the planting time and ½ at the beginning of bolting. Results showed that the seed yield (1018.3kg/ha) and capsules/umbel and seeds/capsule in a₁ treatment were significantly higher than a₂ and a₃. Comparison of split application treatments showed that the seed yield (1120kg/ha), umbels/m² and capsules/umbel in b₁ treatment were significantly higher than the others. The levels of N and K fertilizers didnot have significant effects on seed germination percent and rate and comparison of split application treatments showed decreasing the seed germination percent in b3 treatment.

Key words: Onion, Seed yield, Yield component, Nitrogen, Potassium, Seed germination percent and rate**مقدمه**

پیاز خوراکی با نام علمی *Allium cepa* L. از خانواده Alliaceae گیاهی است دو ساله و توسط بذر، پیاز و یا پیازهای کوچک هوایی^۱ قابل تکثیر است. زراعت پیاز در مناطق زراعی استان اصفهان اهمیت داشته و حدود ۴ تا ۵ هزار هکتار از اراضی استان به کشت این گیاه اختصاص دارد. تولید بذر پیاز، نیازمند تمهیدات دقیقی است و تنها با رعایت اصول فنی در مزرعه می توان مقادیر قابل قبول بذر تولید نمود(۱).

از جمله مسائل مهم در تولید بذر پیاز که نقش تعیین کننده‌ای بر عملکرد بذر دارد، چگونگی مصرف نیتروژن و پتاسیم می باشد. مدیریت کاربرد این عناصر در مزرعه تولید بذر، به دلیل اثرات مهمی که بر فیزیولوژی مراحل مختلف رشد گیاه در سال تولید بذر می گذارد، اهمیت ویژه‌ای دارد و باید با دقت و مهارت انجام شود(۱، ۱۰، ۱۳، ۱۴). مصرف متناسب کودهای نیتروژن و پتاس در پائیز سبب می شود که سیستم ریشه‌ای پیاز، بدون رشد زیاد اندام هوایی گسترش یافته و جریان هوا در مزرعه بهتر برقرار شده و در نتیجه از شیوع امراض در فصل زمستان جلوگیری گردد. همچنین مقادیر کم نیتروژن قبل از گل آغازی سبب افزایش تشکیل آغازه‌های گل می گردد. از آنجائی که نیتروژن زیاد در شاهد گل دافع زنبور عسل می باشد، مصرف این کودها تا قبل از گلدهی باید متوقف شود(۱، ۱۴). والر و همکاران (به نقل از ۱۴) طی آزمایشاتی گزارش نمودند، از آنجا که پتاسیم زیاد در شاهد گل دافع زنبور عسل می باشد، بهتر است مصرف این کود تا قبل از گلدهی متوقف گردد. Zurbicka و Zurbicka (۱۸) جذب فسفر، پتاسیم و نیتروژن را در سال

دوم رشد پیاز جهت تولید بذر، بررسی و گزارش کردند که همراه با افزایش رشد گیاه و زمانی که گیاه به حداکثر رشد رویشی خود رسید، جذب فسفر، پتاسیم و نیتروژن نیز به نقطه اوج خود رسید و سپس سیر نزولی طی کرد اما جذب پتاسیم و نیتروژن دوباره روند صعودی پیدا کرد. براین اساس آنها پیشنهاد کردند که باید تمام فسفر قبل از کاشت با خاک مخلوط گردد اما نیتروژن و پتاسیم باید مرحله به مرحله به صورت سرک در طول فصل رشد همراه آبیاری مصرف شوند.

نتایج آزمایشی در یوگسلاوی روی پیاز رقم Kupusinski، نشان داد که از بین تیمارهای ۰، ۸۰، ۱۰۰، ۱۲۰ و ۱۴۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار، بیشترین عملکرد بذر (۲/۳۵ گرم در چتر) در تیمار ۱۴۰ کیلوگرم نیتروژن حاصل شد(۹). Mishra (۱۱) در آزمایشی در هندوستان در یک خاک آهکی، برای دستیابی به بیشترین عملکرد بذر و بیشترین درصد جوانه زنی بذر در پیاز رقم Pantia Red، مصرف ۱۲۰ کیلوگرم نیتروژن و ۴۰ کیلوگرم پتاسیم را توصیه نمود. Chude و Nwudukwe (۱۲) طی آزمایشی روی پیاز رقم DVY در نیجریه، با بررسی ترکیبهای کودی ۰، ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار و ۰، ۲۵، ۵۰ و ۷۵ کیلوگرم فسفر در هکتار، گزارش کردند که ترکیب ۵۰ کیلوگرم فسفر و ۵۰ یا ۱۰۰ کیلوگرم نیتروژن سبب افزایش تعداد چتر در گیاه، تعداد دانه در چتر و عملکرد بذر می گردد اما در وزن هزار دانه و ارتفاع گیاه، بین ترکیبهای کودی تفاوتی وجود نداشت.

Barbieri (۷) و Cuocolo (۷) طی آزمایشی در ایتالیا اثرات ۵ تراکم کاشت (۰، ۳۰، ۶۰، ۸۰، ۱۰ و ۱۲ پیاز مادری در مترمربع) و ۶ سطح نیتروژن (۰، ۳۰، ۶۰،

b_3 - تقسیط کود نیتروژن در سه مرحله به ترتیب، $\frac{1}{3}$ هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده، در مرحله گرده افشانی و در مرحله دانه‌بندی و مصرف کود پتاس در هنگام کشت.

b_4 - تقسیط کود نیتروژن در چهار مرحله به ترتیب، $\frac{1}{4}$ هنگام کشت، هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده، اواسط رشد ساقه گل دهنده و در مرحله دانه‌بندی و تقسیط کود پتاس در دو مرحله به ترتیب، نیمه‌هنگام کشت و نیمه هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده.

b_5 - تقسیط کود نیتروژن در دو مرحله به ترتیب، $\frac{1}{2}$ آن هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده و بقیه در مرحله دانه‌بندی و مصرف کود پتاس هنگام کشت.

b_6 - تقسیط کود نیتروژن در دو مرحله به ترتیب، $\frac{1}{2}$ آن هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده و بقیه در مرحله دانه‌بندی و تقسیط کود پتاس در دو مرحله به ترتیب، نیمه هنگام کشت و نیمه‌هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده.

عملیات کاشت در هفته اول مهر انجام شد. قبل از کاشت، پیازهای مادری مناسب به قطرهای ۶ تا ۸ سانتیمتر از رقم پائیزه تگزاس ارلی گرانو ۲۰ (که حاصل کشت بذری گواهی شده در سال قبل، بوده و اوائل تیر برداشت و در انبار نگهداری شده بودند) انتخاب شدند. هر کرت شامل ۴ خط کاشت به طول ۴ متر و فواصل بین ردیف ۵۰ سانتیمتر و فواصل بین بوته روی ردیف ۱۵ سانتی متر بود و فاصله بین کرت‌های مجاور ۱ متر در نظر گرفته شد. در طول دوره داشت عملیات مبارزه با علف‌های هرز و آفات در مواقع لزوم انجام گرفت. برای انجام گرده‌افشانی از زنبور عسل به نسبت حداقل ۱۰ عدد کندو برای هر هکتار استفاده شد (۱۷). برداشت توسط دست، هنگامی که کپسول‌های ۲۵ تا ۳۰ درصد چترها شروع به باز شدن نمودند، شروع شد و پس از خشکانیدن قسمت‌های برداشت شده، بوجاری بذر با غربال دستی و باد (توسط دستگاه^۳ Blower) در آزمایشگاه، انجام گردید (۱).

جهت تعیین عملکرد دانه و شمارش تعداد چتر در واحد سطح، پس از حذف حاشیه نمونه‌برداری از مساحت ۲ مترمربع از وسط هر کرت انجام شد و برای تعیین اجزای عملکرد دانه از تعداد ۱۰ گیاه تصادفی رقابتی^۴ نمونه‌برداری شد و تعداد چتر در متر مربع، تعداد کپسول‌های بارور در چتر، تعداد دانه در کپسول و وزن هزار دانه اندازه‌گیری شدند. برای تعیین ارتفاع گیاهان، هنگام رسیدگی، میانگین ارتفاع ۵ گیاه به طور تصادفی رقابتی از وسط هر کرت محاسبه گردید.

کیفیت بذرها توسط آزمون تعیین درصد و سرعت جوانه‌زنی طبق آزمایش‌های استاندارد جوانه‌زنی مشخص گردید (۴) که به طور خلاصه بدین شرح می‌باشد: ابتدا بذری تکرارهای هر تیمار مخلوط گردیده و سپس در چهار تکرار صدتایی در ظروف پتری استریل بین دو کاغذ صافی در ژرمیناتور که دما و رطوبت نسبی آن به ترتیب در ۲۰ درجه سانتی گراد و ۸۵ درصد تنظیم شده بود، قرار گرفتند. شمارش جوانه‌زنی از روز ششم آغاز و هر دو روز یک بار تکرار شد و روز دوازدهم پایان یافت. در روز دوازدهم درصد جوانه‌زنی محاسبه و سرعت جوانه‌زنی نیز طبق فرمول:

محاسبه شد. برای همگن کردن واریانس نمونه‌ها، تبدیل درصد جوانه‌زنی تیمارها به توزیع نرمال با استفاده از رابطه $\text{Arc sin } \sqrt{\frac{x}{n}}$ انجام گردید و تجزیه و تحلیل آماری آزمایش جوانه‌زنی بر اساس آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام گرفت. در پایان نتایج حاصل

۹۰، ۱۲۰ و ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار) را بر عملکرد بذر پیاز رقم Amposta، بررسی و گزارش کردند که بیشترین تعداد چتر در واحد سطح و عملکرد بذر (۱۲۰۰ کیلوگرم در هکتار) در تراکم بالاتر و مصرف ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار بدست می‌آید. در این آزمایش تیمارها تاثیری بر درصد جوانه‌زنی بذری حاصله نداشتند.

هدف از این آزمایش تعیین مناسب‌ترین مقدار و زمان مصرف کودهای نیتروژن و پتاس جهت تولید بذر پیاز رقم تگزاس ارلی گرانو ۲۰ و بررسی اثرات مقدار و روش مصرف این کودها بر عملکرد، اجزای عملکرد، درصد و سرعت جوانه‌زنی بذر بوده است.

مواد و روش‌ها

آزمایش طی دو سال زراعی ۸۱ - ۱۳۸۰ و ۸۲ - ۱۳۸۱ در مزرعه تحقیقاتی کبوترآباد اصفهان واقع در طول و عرض جغرافیایی به ترتیب ۵۱ درجه و ۵۱ دقیقه شرقی و ۳۲ درجه و ۳۱ دقیقه شمالی انجام شد. متوسط دراز مدت بارش و دمای سالانه در این اقلیم حدود ۱۱۰ میلی متر و ۱۴/۹ درجه سانتی گراد گزارش شده است (۲). محل اجرای آزمایش در سال قبل آیش بود. بر اساس اندازه‌گیری‌های انجام شده تا عمق ۲۰ سانتیمتری خاک درصد شن، سیلت و رس در کرت‌های مورد آزمایش به ترتیب ۱۷، ۵۰ و ۳۳ درصد و هدایت الکتریکی عصاره اشباع خاک ۲/۳ دسی زیمنس بر متر، اسیدیته خاک حدود ۷/۵ و میزان نیتروژن خاک بر اساس کربن آلی در سال اول ۰/۷۸ و در سال دوم ۰/۸۵ درصد و فسفر و پتاسیم قابل دسترس به ترتیب در سال اول ۱۱/۶ و ۲۱۰ و در سال دوم ۴/۴ و ۱۴ میلی گرم در کیلوگرم و گنجایش زراعی رطوبت خاک^۲ حدود ۲۱ درصد وزنی تعیین گردید. قبل از کاشت برای تامین فسفر مورد نیاز ۲۳ کیلوگرم در هکتار P_2O_5 از منبع سوپر فسفات تریپل بر اساس توصیه‌های کودی مربوطه، اعمال شد (۳). آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در چهار تکرار انجام شد. عامل اول شامل سه سطح مقدار کودهای نیتروژن و پتاس بود که شامل:

a_1 نیتروژن و پتاسیم توصیه شده بر مبنای آزمون خاک (۳)؛ بر این اساس ۲۰۷ کیلوگرم در هکتار نیتروژن و ۵۱/۴ کیلوگرم در هکتار K_2O استفاده شد (منبع تأمین نیتروژن و پتاسیم به ترتیب کودهای اوره و کلرید پتاسیم بود).

a_2 -۳۵ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده بر اساس آزمون خاک؛ بدین ترتیب ۲۷۹/۷ کیلوگرم در هکتار نیتروژن و ۶۹/۶ کیلوگرم در هکتار K_2O استفاده شد.

a_3 -۳۵ درصد کمتر از مقدار توصیه شده بر اساس آزمون خاک؛ بدین ترتیب ۱۷۵/۲ کیلوگرم در هکتار نیتروژن و ۵۱/۴ کیلوگرم در هکتار K_2O استفاده شد.

عامل دوم شامل شش سطح زمان مصرف کودهای نیتروژن و پتاس بود که عبارت بودند از:

b_1 - تقسیط کود نیتروژن در دو مرحله به ترتیب، نیمه هنگام کشت در پاییز و نیمه هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده و مصرف کود پتاس در هنگام کشت.

b_2 - تقسیط کود نیتروژن و کود پتاس در دو مرحله به ترتیب، نیمه هنگام کشت در پاییز و نیمه هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده.

فرمول ۱-

= سرعت جوانه‌زنی	تعداد بذره‌های جوانه زده	+ ... +	تعداد بذره‌های جوانه زده
	تعداد روز تا اولین شمارش		تعداد روز تا آخرین شمارش

جدول ۳- مقایسه میانگین‌های عملکرد و اجزای عملکرد دانه را بین سطوح زمان مصرف کود نشان می‌دهد. از نتایج این جدول استنباط می‌گردد؛ تیمار b_4 (تقسیم کود نیتروژن در چهار مرحله به ترتیب در هنگام کشت، شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده، اواسط رشد ساقه گل دهنده و مرحله دانه‌بندی و تقسیم کود پتاس در دو مرحله به ترتیب در هنگام کشت و شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده) با متوسط عملکرد دانه ۱۱۲۰ کیلوگرم در هکتار، نسبت به سایر تیمارهای زمان مصرف کود، افزایش معنی‌داری نشان داد.

عملکرد دانه در تیمارهای b_3 (تقسیم کود نیتروژن در سه مرحله به ترتیب در شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده، مرحله گرده‌افشانی و مرحله دانه بندی و کود پتاس در هنگام کشت) و b_5 (تقسیم کود نیتروژن در دو مرحله به ترتیب، آن هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده و بقیه در مرحله دانه‌بندی و کود پتاس هنگام کشت) به طور معنی‌داری کمتر از سایر تیمارهای زمان مصرف کود گردید. قابل ذکر است که در این تیمارها نه تنها کود اوره در هنگام کشت در پائین استفاده نشده بلکه تمام کود کلرید پتاسیم در هنگام کشت در پائین مصرف شده است. در تیمار b_1 (تقسیم کود نیتروژن در دو مرحله به ترتیب، هنگام کشت در پائین و شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده و کود پتاس در هنگام کشت) نیز که عملکرد دانه به طور معنی‌داری از تیمارهای b_2 ، b_4 و b_5 کمتر شده، تمام کود پتاس در پائین مصرف گردیده

از آزمایش با نرم افزار S.A.S. مورد تجزیه‌های آماری و مقایسه میانگین قرار گرفت.

نتایج و بحث بررسی عملکرد دانه

جدول ۱- تجزیه واریانس مرکب عملکرد و اجزای عملکرد دانه را نشان می‌دهد. چنانکه از نتایج این جدول استنباط می‌شود، میانگین مربعات عملکرد دانه و تعداد چتر در واحد سطح بین سطوح مقدار کود و زمان مصرف کود در سطح ۱ درصد و میانگین مربعات تعداد کپسول بارور در چتر فقط در سطوح زمان مصرف کود، در سطح ۵ درصد معنی‌دار شده است. میانگین مربعات تعداد دانه در کپسول و وزن هزار دانه بین هیچ یک از تیمارهای آزمایش معنی‌دار نگردید.

مقایسه میانگین‌های عملکرد و اجزای عملکرد دانه بین سطوح کود، در جدول ۲، نشان می‌دهد که در تیمار a_1 (نیتروژن و پتاسیم توصیه شده بر اساس آزمون خاک) عملکرد دانه (۱۰۱۸/۳ کیلوگرم در هکتار) و تعداد چتر در واحد سطح (۴۹/۴) به طور معنی‌داری نسبت به سایر سطوح کود، افزایش داشته است. مقایسه میانگین‌های تعداد کپسول در چتر، تعداد دانه در کپسول و وزن هزار دانه بین سطوح کود معنی‌دار نشد.

جدول ۱- تجزیه واریانس مرکب عملکرد و اجزای عملکرد دانه و ارتفاع گیاه پياز در مقادیر و زمان‌های مصرف کود نیتروژن و پتاسیم

منابع تغییر	درجه آزادی	میانگین مربعات				عملکرد دانه	تعداد چتر در مترمربع	تعداد کپسول در چتر	تعداد دانه در کپسول	وزن هزاردانه	ارتفاع گیاه
		عملکرد دانه	تعداد چتر در مترمربع	تعداد کپسول در چتر	تعداد دانه در کپسول						
سال	۱	۶۲۶۷۳۶/۱۱ ^{n.s}	۲۸۰۳ ^{n.s}	۸۳۱/۳۶ ^{n.s}	۰/۸۲۵۱ ^{n.s}	۰/۸۱۰۰ ^{**}	۶۶۷/۳۶ ^{n.s}				
R(Y)	۶	۱۱۱۴۳۷/۵۱	۱۳۸/۲۵	۲۲۵۳/۸۳	۰/۲۳۰۷	۰/۰۴۲۰	۲۳۷/۶۲				
مقدار کود (A)	۲	۳۵۱۳۰۹/۴۴ ^{**}	۴۶۳/۵۲ ^{**}	۲۹۶۱/۷۲ ^{n.s}	۰/۲۳۶۷ ^{n.s}	۰/۰۶۶۹ ^{n.s}	۲۲/۵۹ ^{n.s}				
اثر متقابل YA	۲	۹۱۷/۵۵ ^{n.s}	۰/۱۵ ^{n.s}	۰/۰۱ ^{n.s}	۰/۰۰۰۱ ^{n.s}	۰/۰۰۰۱ ^{n.s}	۰/۳۴ ^{n.s}				
زمان مصرف (B)	۵	۴۱۶۱۷۱/۲۷ ^{**}	۵۷۷/۷۰ ^{**}	۴۳۳۲/۹۱ [*]	۰/۲۵۷۴ ^{n.s}	۰/۰۸۴۴ ^{n.s}	۲۱/۷۳ ^{n.s}				
اثر متقابل YB	۵	۸۷۱/۶۹ ^{n.s}	۰/۲۱ ^{n.s}	۰/۰۶ ^{n.s}	۰/۰۰۰۱ ^{n.s}	۰/۰۳۰۰ ^{n.s}	۱/۱۶ ^{n.s}				
اثر متقابل AB	۱۰	۱۱۰۶۳۵/۲۰ ^{n.s}	۲۴۴/۴۰ [*]	۳۶۳۴/۶۶ [*]	۰/۷۱۱۷ ^{n.s}	۰/۰۷۶۳ ^{n.s}	۲۲/۸۱ ^{n.s}				
اثر متقابل YAB	۱۰	۳۹۵/۱۳ ^{n.s}	۰/۲۷ ^{n.s}	۰/۰۱ ^{n.s}	۰/۰۰۰۱ ^{n.s}	۰/۰۰۷۰ ^{n.s}	۰/۵۹ ^{n.s}				
خطا	۱۰۲	۵۰۱۷۴/۰۶	۵۵/۷۷	۱۴۰۰/۵۶	۰/۱۹۶۶	۰/۰۳۰۹	۲۸/۵۲				
%C.V		۱۳/۶۸	۱۴/۲۸	۱۶/۸۱	۱۴/۸۱	۴/۷۲	۴/۴۴				

R مشخص کننده تکرار، ** و * به ترتیب تفاوت معنی‌دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد آماری و n.s معنی‌دار نبودن تفاوت است.

جدول ۲- مقایسه میانگین‌های عملکرد، اجزای عملکرد دانه و ارتفاع گیاه پیاز بین سطوح مقدار مصرف کود نیتروژن و پتاسیم

ارتفاع گیاه (cm)	وزن هزاردانه (gr)	تعداد دانه در کپسول	تعداد کپسول در چتر	تعداد چتر در متر مربع	عملکرد دانه (kg/ ha)	مقدار مصرف کود
۱۲/۰۶a	۳/۷۴a	۲/۹a	۱۹۲/۶a	۴۹/۴a	۱۰۱۸/۳a	مقدار کود توصیه شده (a ₁)
۱۱۹/۶a	۳/۷۵a	۲/۷a	۱۸۴/۹a	۴۴/۹b	۸۴۲/۴b	۳۵ درصد بیشتر از مقدار کود توصیه ده (a ₂)
۱۲۰/۸a	۳/۷۳a	۲/۸a	۲۰۰/۶a	۴۳/۴b	۸۷۵/۵b	۳۵ درصد کمتر از مقدار کود توصیه ده (a ₃)

میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون از نظر آماری در سطح ۵ درصد فاقد اختلاف معنی‌دار هستند (آزمون چند دامنه ای دانکن).

جدول ۳- مقایسه میانگین‌های عملکرد، اجزای عملکرد دانه و ارتفاع گیاه پیاز بین سطوح زمان مصرف کود نیتروژن و پتاسیم

ارتفاع گیاه (cm)	وزن هزاردانه (gr)	تعداد دانه در کپسول	تعداد کپسول در چتر	تعداد چتر در متر مربع	عملکرد دانه (kg/ ha)	زمان مصرف کود
۱۱۹/۸a	۳/۷۸a	۲/۹a	۱۸۷/۱ab	۴۱/۸c	۸۵۳/۳c	b ₁
۱۲۱/۹a	۳/۷۱a	۲/۸a	۲۰۳/۷ab	۴۷/۰b	۹۴۳/۵b	b ₂
۱۱۹/۷a	۳/۷۴a	۲/۶b	۱۷۴/۸a	۴۸/۱ab	۸۰۳/۰d	b ₃
۱۲۰/۸a	۳/۷۳a	۲/۸a	۲۱۲/۷a	۵۰/۴a	۱۱۲۰/۰a	b ₄
۱۱۹/۴a	۳/۷۳a	۲/۹a	۱۸۷/۸bc	۳۸/۰c	۷۴۲/۸d	b ₅
۱۲۰/۵a	۳/۷۶a	۲/۹a	۱۹۰/۳bc	۵۰/۰a	۱۰۰۹/۴b	b ₆

میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون از نظر آماری در سطح ۵ درصد فاقد اختلاف معنی‌دار هستند (آزمون چند دامنه ای دانکن).

به ترتیب، آن هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده و بقیه در مرحله دانه‌بندی و تقسیط کود پتاس در دو مرحله به ترتیب، هنگام کشت و شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده) نیز عملکرد دانه و تعداد کپسول در چتر در گروه آماری B قرار گرفت (جدول ۳).

از آنجا که در منابع ذکر شده مصرف کم کودهای نیتروژن و پتاس در پائیز سبب می‌شود که سیستم ریشه‌ای پیاز بدون رشد زیاد اندام هوایی گسترش یابد و مقادیر کم نیتروژن قبل از گل‌آغازی سبب افزایش تشکیل آغازهای گل می‌گردد (۱۴،۱) به نظر می‌رسد احتمالاً یکی از دلایل برتری تیمار ۴ نسبت به سایر تیمارهای زمان مصرف کود، تقسیط و مصرف کمتر کودهای نیتروژن و پتاس در پائیز باشد. البته باید توجه داشت که زمان‌های بعدی مصرف نیتروژن و پتاسیم نیز، در این تیمار، با در نظر داشتن مراحل بعدی رشد گیاه (شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده، واسط رشد ساقه گل دهنده و دانه‌بندی) از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و سبب بهبود عملکرد بذر در این تیمار نسبت به سایر تیمارها شده است.

طی آزمایشی در هندوستان روی رقم Pusa Red، با اعمال تیمارهای ۰، ۴۰، ۸۰ و ۱۲۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار (به طوری که هر کدام از مقادیر کودی در سه نوبت و در سه قسمت مساوی به ترتیب هنگام کاشت، ۳۰ و ۶۰ روز پس از کاشت مصرف شدند) گزارش گردید که مصرف ۴۰ کیلو گرم در هکتار نیتروژن به صورت تقسیط در زمان‌های نام برده، سبب تولید بیشترین عملکرد بذر (۸۶۵ کیلوگرم در هکتار) می‌شود (۱۶).

است. در نتیجه چنین به نظر می‌رسد تقسیط کود پتاس در دو مرحله، مصرف نیمی از آن در هنگام کشت و نیم دیگر در هنگام شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده مناسب‌تر از مصرف تمام آن در هنگام کشت در پائیز است همچنین عدم مصرف کود نیتروژن در پائیز مناسب نمی‌باشد.

میانگین‌های اجزای عملکرد دانه شامل تعداد چتر در مترمربع، تعداد کپسول در چتر، تعداد دانه در کپسول و وزن هزاردانه نیز در تیمار b در سطح برتر آماری (A) قرار گرفت. مقایسه میانگین‌های وزن هزاردانه تفاوت معنی‌داری را بین تیمارهای زمان مصرف کود نشان نداد. با وجودی که میانگین مربعات تعداد دانه در کپسول در بین سطوح زمان مصرف کود معنی‌دار نگردید (جدول ۱) اما مقایسه میانگین‌ها توسط آزمون دانکن، کاهش معنی‌دار این جزء عملکرد را در تیمار b₃ نسبت به سایر تیمارهای زمان مصرف کود نشان داد (جدول ۳). از آنجائی که غلظت زیاد نیتروژن در شاهد گل دافع زنبور عسل می‌باشد (۱۴،۱) و در تیمار b₃ کود نیتروژن در مرحله گرده افشانی نیز مصرف شده است، احتمالاً یکی از دلایل کاهش تعداد دانه در کپسول در این تیمار، افزایش غلظت نیتروژن در شاهد گل و تلقیح کمتر توسط زنبور عسل، می‌باشد.

میانگین عملکرد دانه، تعداد چتر در واحد سطح و تعداد دانه در کپسول، در تیمار b (تقسیت کود نیتروژن و پتاس در دو مرحله به ترتیب، هنگام کشت در پائیز و شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده) در گروه آماری B قرار گرفت (جدول ۳). در تیمار b (تقسیت کود نیتروژن در دو مرحله

دانه در سال‌های اول و دوم به ترتیب ۳/۸۰ و ۳/۶۵ گرم گردید. برای تعیین سهم اجزای عملکرد در عملکرد دانه، از رگرسیون گام به گام استفاده شد. جدول ۶ نشان می‌دهد که مهم ترین اجزای عملکرد که در سطح احتمال ۱ درصد تغییرات عملکرد دانه را در این آزمایش توجیه کرده‌اند، تعداد چتر در واحد سطح، تعداد کیسول در چتر و تعداد دانه در کیسول بودند. در آزمایش حاضر وزن هزار دانه وارد مدل تخمین عملکرد دانه نشد. همچنین تعداد چتر در واحد سطح با ضریب ۰/۵۹ بیشترین همبستگی را با عملکرد دانه نشان داد و ضرائب همبستگی سایر اجزای عملکرد نیز با عملکرد دانه، به جز وزن هزار دانه، در سطح ۱ درصد معنی دار شدند (جدول ۷).

میانگین مربعات و مقایسه میانگین‌های ارتفاع گیاهان در سطوح مختلف عامل‌های آزمایش معنی دار نگردید (جدول ۱ تا ۳). همبستگی ارتفاع گیاه با عملکرد دانه با ضریب ۰/۴۳ در سطح ۱ درصد معنی دار شد (جدول ۷) که نشان دهنده افزایش ارتفاع گیاه در اثر افزایش عملکرد و بالعکس، می‌باشد. در آزمایش Chude و Nwudukwe (۱۲) نیز، ترکیب‌های کودی ۰، ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن تأثیری بر ارتفاع گیاه نداشتند. جوانه‌زنی بذر

نتایج تجزیه واریانس مرکب درصد و سرعت جوانه‌زنی بذر در سطوح مختلف مقدار و زمان مصرف کود در جدول ۸ نشان می‌دهد که مقدار مصرف کود تأثیر معنی داری بر درصد و سرعت جوانه‌زنی بذر نداشت و بین سطوح مختلف زمان مصرف کود، درصد جوانه‌زنی در سطح ۵ درصد معنی دار شد اما تغییرات سرعت جوانه‌زنی معنی دار نگردید. مقایسه میانگین‌های درصد جوانه‌زنی بذر توسط آزمون دانکن، اختلاف قابل ملاحظه‌ای بین تیمارهای زمان مصرف کود نشان نداد و تنها کاهش

Singh (۱۵) در هندوستان با آزمایش ۴ سطح نیتروژن (۰، ۴۰، ۸۰ و ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار) و تقسیط آنها طی دو نوبت، نیمی هنگام کاشت و نیم دیگر ۴۵ روز بعد، بر عملکرد بذر رقم Agrifound Dark Red، گزارش کرد که بیشترین عملکرد بذر (۶۶۴ کیلوگرم در هکتار) در تیمار ۱۲۰ کیلوگرم نیتروژن، به صورت تقسیط در زمان‌های نام برده، حاصل می‌گردد. Ayala (۵) طی آزمایشی تأثیر تیمارهای کودی (N.P.K) را بر عملکرد بذر دو رقم پیاز بررسی و گزارش کرد که ترکیب ۱۴-۳۷-۱۵۳ کیلوگرم در هکتار از عناصر فوق بالاترین عملکرد بذر (۷۵۰ کیلوگرم در هکتار) را نشان داد.

در آزمایش حاضر اثرات متقابل عامل‌های مورد آزمایش برای عملکرد دانه معنی دار نشد اما اثرات متقابل این دو عامل در مورد تعداد چتر در واحد سطح و تعداد کیسول در چتر در سطح ۵ درصد آماری معنی دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین‌های تعداد چتر در مترمربع و تعداد کیسول در چتر سطوح زمان مصرف کود در سطوح مقدار کود (جدول ۴ و ۵) نشان می‌دهد در تیمارهای b_1 ، b_2 و b_3 با مصرف کمتر از مقدار توصیه شده کودهای نیتروژن و پتاس (a_3) همچنین در تیمار b_4 با مصرف بیشتر از مقدار توصیه شده این کودها (a_2)، تعداد چتر در واحد سطح نسبت به سایر مقادیر مصرف کود در این تیمارها به طور معنی داری کمتر شده (جدول ۴) اما این مقایسه‌ها در مورد تعداد کیسول در چتر بر عکس شده است (جدول ۵) چنین به نظر می‌رسد که در گیاهان این تیمارها تا حدی جبران کاهش یا افزایش تعداد چتر در واحد سطح با افزایش یا کاهش تعداد کیسول در چتر صورت گرفته باشد و در نتیجه اثرات متقابل عامل‌های مورد آزمایش برای عملکرد دانه معنی دار نشده است. از آنجا که اثر سال بر وزن هزار دانه معنی دار شده است (جدول ۱) قابل ذکر است که میانگین وزن هزار

جدول ۴- مقایسه میانگین‌های تعداد چتر در مترمربع سطوح زمان مصرف در سطوح مقدار مصرف کود نیتروژن و پتاسیم

زمان مصرف کود						مقدار مصرف کود
b_6	b_5	b_4	b_3	b_2	b_1	
۵۴/۰a	۴۴/۷a	۵۴/۶a	۴۸/۵a	۵۰/۸a	۴۳/۸a	a_1
۵۰/۸a	۳۸/۳b	۴۳/۱b	۴۸/۳a	۴۸/۳a	۴۰/۵a	a_2
۴۵/۲b	۳۱/۰c	۵۳/۴a	۴۷/۵a	۴۲/۵b	۴۱/۰a	a_3

میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون از نظر آماری در سطح ۵ درصد فاقد اختلاف معنی دار هستند (آزمون چند دامنه ای دانکن).

جدول ۵- مقایسه میانگین‌های تعداد کیسول در چتر سطوح زمان مصرف در سطوح مقدار مصرف کود نیتروژن و پتاسیم

زمان مصرف کود						مقدار مصرف کود
b_6	b_5	b_4	b_3	b_2	b_1	
۱۸۲/۹b	۱۷۵/۸b	۲۱۳/۴ab	۱۸۲/۹a	۲۰۳/۸ab	۱۹۶/۷a	a_1
۱۶۹/۱b	۱۷۸/۰b	۲۲۲/۰a	۱۶۸/۱a	۱۹۱/۱b	۱۸۲/۰a	a_2
۲۱۸/۹a	۲۰۹/۵a	۲۰۳/۴b	۱۷۳/۴a	۲۱۶/۱a	۱۸۲/۶a	a_3

میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون از نظر آماری در سطح ۵ درصد فاقد اختلاف معنی دار هستند (آزمون چند دامنه‌ای دانکن).

جدول ۶- مدل رگرسیونی تخمین عملکرد دانه و سهم اجزای عملکرد وارد شده در مدل، در عملکرد دانه

مدل	R ²
$SY = -1861/53 + 20/72 (X_1) + 4/64 (X_2) + 329/49 (X_3)$	0/934**
اجزای عملکرد	جزء R ²
تعداد چتر در متر مربع = X ₁	0/353**
تعداد کیسول در چتر = X ₂	0/284**
تعداد دانه در کیسول = X ₃	0/296**

SY عملکرد دانه و ** معنی دار در سطح ۱ درصد آماری است

ظاهر شدن ساقه گل دهنده، سبب افزایش عملکرد بذر پیاز می شود.

سپاسگزاری

بدینوسیله از سرکار خانم مهندس رحیمه نوری مقدم و جناب آقای مهندس رسول پاشنام به خاطر همکاری در مراحل مختلف طرح قدردانی می گردد.

پاورقی ها

- 1- Top Set
- 2- Field Capacity
- 3- South Dakota Blower

منابع مورد استفاده

- ۱- امین پور، ر.و. جعفری. ۱۳۷۸؛ اصول و مبانی تولید بذر پیاز. سازمان جهاد کشاورزی استان اصفهان. ۶۰ صفحه.
- ۲- محمود زاده، ع.ج. ۱۳۸۲؛ بررسی عوامل اقلیمی بر روی محصولات منطقه. اداره

معنی دار درصد جوانه زنی بذر را در تیمار b₃ نشان داد (جدول ۹). ضرائب همبستگی درصد و سرعت جوانه زنی بذر با عملکرد و اجزای عملکرد دانه معنی دار نگردید و همبستگی بین این دو صفت با ضریب ۰/۷۰ در سطح ۱ درصد آماری معنی دار شد (جدول ۷).

در آزمایش Ayala و همکاران (۵) مصرف ۱۵۳ کیلوگرم بر هکتار نیتروژن بالاترین کیفیت بذر را از نظر قوه نامیه و دوام انبار داری در سه شرایط مختلف انبار نشان داد. Ilin (۸) طی آزمایشی در یوگسلاوی با بررسی تیمارهای ۰، ۸۰، ۱۰۰، ۱۲۰ و ۱۴۰ کیلوگرم نیتروژن بر هکتار، روی رقم Kupusinski گزارش کرد که تیمارهای کودی تاثیری بر درصد جوانه زنی بذر تولیدی نداشتند.

به طور خلاصه، نتایج این آزمایش نشان داد که مصرف کمتر و یا بیشتر از مقدار توصیه شده نیتروژن و پتاسیم سبب کاهش عملکرد بذر پیاز می شود و مصرف نیتروژن و پتاسیم توصیه شده به صورت تقسیط کود نیتروژن در چهار مرحله به ترتیب در هنگام کشت، شروع ظاهر شدن ساقه گل دهنده، اواسط رشد ساقه گل دهنده و مرحله دانه بندی و تقسیط کلرید پتاسیم در دو مرحله به ترتیب در هنگام کشت و شروع

جدول ۷- ضرائب همبستگی بین صفات بررسی شده تحت تیمارهای مختلف مقدار و زمان مصرف کود نیتروژن و پتاسیم

	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱- عملکرد دانه							0/59**
۲- تعداد چتر در واحد سطح							0/45**
۳- تعداد کیسول در چتر						-0/06 ^{ns}	0/38**
۴- تعداد دانه در کیسول					-0/36**	-0/17 ^{ns}	0/19 ^{ns}
۵- وزن هزار دانه				-0/01 ^{ns}	-0/13 ^{ns}	0/15 ^{ns}	0/43**
۶- ارتفاع گیاه			0/39**	-0/14 ^{ns}	0/41**	0/31*	0/04 ^{ns}
۷- درصد جوانه زنی		0/09 ^{ns}	0/05 ^{ns}	-0/03 ^{ns}	0/02 ^{ns}	0/03 ^{ns}	0/01 ^{ns}
۸- سرعت جوانه زنی	0/70**	0/09 ^{ns}	0/13 ^{ns}	-0/06 ^{ns}	-0/02 ^{ns}	0/02 ^{ns}	0/01 ^{ns}

** و * به ترتیب تفاوت معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد آماری و ns معنی دار نبودن تفاوت است

جدول ۸ - تجزیه واریانس مرکب درصد و سرعت جوانه‌زنی بذر در مقادیر و زمان‌های مصرف کود نیتروژن و پتاسیم

میانگین مربعات		درجه آزادی	منابع تغییر
سرعت جوانه‌زنی	درصد جوانه‌زنی		
۰/۳۵۰۱ns	۰/۰۱۱۰ns	۱	سال (Y)
۰/۲۱۱۰	۰/۰۳۱۷	۶	R(Y)
۲/۵۶۶۸ns	۰/۰۱۷۹ns	۲	مقدار کود (A)
۰/۰۰۰۱ns	۰/۰۰۰۱ns	۲	اثر متقابل YA
۱/۳۷۶۵ns	۰/۰۴۲۳*	۵	زمان مصرف (B)
۰/۰۰۰۲ns	۰/۰۰۰۱ns	۵	اثر متقابل YB
۲/۸۹۴۷ns	۰/۰۰۰۲ns	۱۰	اثر متقابل AB
۰/۰۰۰۲ns	۰/۰۰۰۱ns	۱۰	اثر متقابل YAB
۱/۰۰۲۷	۰/۰۰۰۶	۱۰۲	خطا
۷/۵۰	۵/۰۳		%.C.V

* علامت معنی‌دار در سطح احتمال ۵ درصد آماری و ns علامت نداشتن تفاوت معنی‌دار می‌باشد.

جدول ۹ - مقایسه میانگین‌های درصد جوانه‌زنی و سرعت جوانه‌زنی بین سطوح زمان مصرف کود نیتروژن و پتاسیم

زمان مصرف کود	b1	b2	b3	b4	b5	b6
درصد جوانه‌زنی	۹۴a	۹۴a	۸۹b	۹۶a	۹۵a	۹۵a
سرعت جوانه‌زنی (بذر در روز)	۱۳/۱۳a	۱۳/۱۸a	۱۳/۱۲a	۱۳/۶۱a	۱۳/۵۵a	۱۳/۵۰a

میانگین‌های با حروف مشابه در هر ردیف از نظر آماری در سطح ۵٪ فاقد اختلاف معنی‌دار هستند (آزمون چند دامنه‌ای دانکن).

12- Nwaduqwe, P. O., and V. O. Chude. 1995; Effect of nitrogen and phosphorus fertilization on seed crop of onion (*Allium cepa* L.) in a semiarid tropical soil. Tropical Agriculture. 72: 216-219.

13- Pall, R., and D. S. Padda. 1972; Effect of nitrogen, plant spacing and size of mother bulb on growth and yield seed crop of onion (*Allium cepa* L.). Indian J. Hortic. 29: 185-189.

14- Rabinowitch, H. D., and J. L. Brewster. 1990; Onion and allied crops, V.I. CRC Press. United States, 253pp.

15- Singh, L. 1993; Effect of spacing and nitrogen levels on seed production of Agrifound Dark Red variety of onion. News Letter of National Horticultural Research and Development Foundation. India. 13: 3-4.

16- Singh. K. P., K. Singh, R. C. Jaiswal, and K. Singh. 1988; Effect of various levels of nitrogen, spacing and their interaction on seed crop of onion (*Allium cepa* L.) variety Pusa Red. Vegetable Science. 15: 120-125.

17- Shasha'a, N. S., W. P. Nye, and W.T. Campbell. 1973; Path coefficient analysis of correlated between honeybee activity and seed yield in *Allium cepa* L. J. Am.Soc.Hortic.Sci.98: 341-345.

18- Zurbicki, Z., and L. Zurbicka. 1973; The use of plant analysis in studies of nutrition system of vegetable grown for seed production. Acta Hortic.29:69.

کل هواشناسی استان اصفهان. اصفهان: ۱۸۲.

۳ - ملکوتی، م. ج. و م. ن. غیبی. ۱۳۷۶؛ تعیین حد بحرانی عناصر غذایی و محصولات استراتژیک. نشر آموزش کشاورزی. ۵۶ صفحه.

4- Agrawal, R. L. 1982; Seed technology. New Delhi, India, 685pp.

5-Ayala, G. 1996; Effect of fertilization in onion seed production. I. Yield and physical quality. 16 congress ode fitiogenetica. Texcoco. Mexico.

6-Ayala, G. 1996; Effect of fertilization in onion seed production. II. Physiological quality and storage conditions. 16 congreso de fitiogenetica. Texcoco. Mexico.

7- Cuocolo, L., and G. Barbieri. 1988; The effect of nitrogen fertilization and plant density on seed yield of onion (*Allium cepa* L.). Rivista Di Agronomia. Italy. 22:195-202.

8- Ilin, Z. 1992; Onion seed quality in relation to fertilization. Savremena Poljoprivreda. Yugoslavia. 40:51-54.

9- Ilin, Z. 1994; Onion seed yield in relation to nitrogen nutrition. Selekcija I Semenarstvo. Yugoslavia. 1: 163-165.

10- Levy, D. 1981; Growing onion seeds in an arid region drought tolerance and the effect bulb weight spacing and fertilization. Sci. Hortic.14: 1-6.

11- Mishra, H. P. 1994; Effect of nitrogen and potassium on onion seed production in calcareous soil. Journal of Potassium Research.10:236-241.